Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

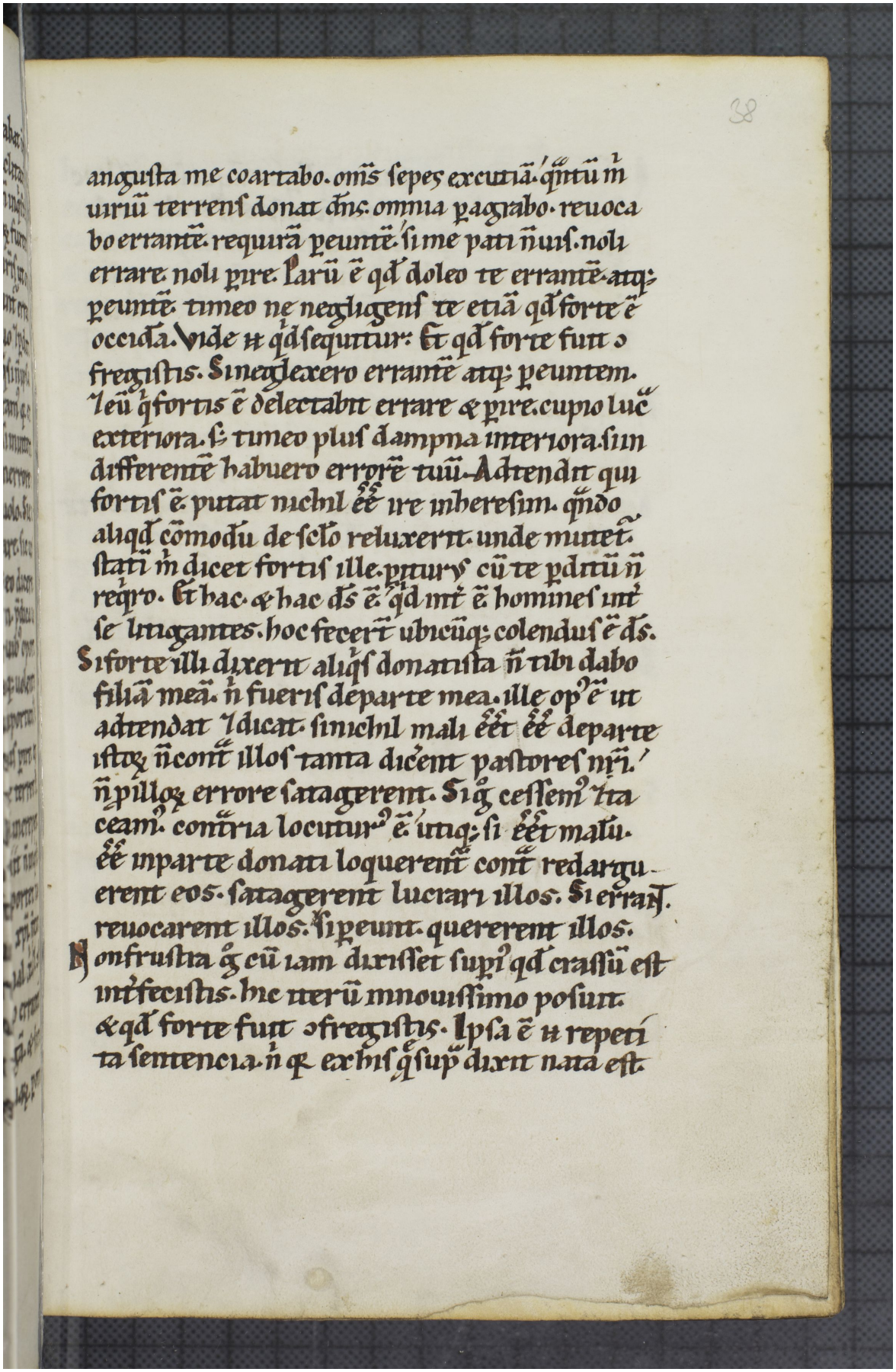

38

angusta me coartabo. omis sepes excutiam. quantum in
uirium terrens donat dnc. omnia pagrabo. reuoca
bo errantem. requiram perentem. si me pati nuis. noli
errare. noli pire. Parum est quod doleo te errantem atq;
perentem. timeo ne negligens te etiam quod forte est
occidam. Vide ut quod sequitur: Et quod forte fuit o
fregistis. Si neglexero errantem atq; perentem.
Ecce quod fortis est delectabit errare & pire. cupio luc
exteriora. si timeo plus damna interiora. si in
differentem habuero errorem tuum. Adtendit qui
fortis est putat nichil esse ire in heresim. quando
aliquod commodum de seculo reluxerit. unde mutet
statim dicet fortis ille. pitur cum te paritum non
requro. Et hac. & hac ds est. quid mihi est homines im
se irrigantes. hoc fecerit ubicumq; colendus est ds.
Si forte illi dixerit aliquis donatista non tibi dabo
filiam meam. nisi fueris de parte mea. ille op est ut
adtendat dicat. si nichil mali est esse de parte
istorum non conti illos tanta dicent pastores nri.
non pillorum errore saturarent. Si quod cessem tra
ceam. contria locutur est. utrumq; si esset malum
esse in parte donati loquerentur conti redarqu
erent eos. saturarent luciari illos. Si errant.
reuocarent illos. si perent. quererent illos.
Non frustra quod cum iam dixisset supi quod crassum est
in fecistis. hic uerum in nouissimo posuit.
& quod forte fuit o fregistis. Ipsa est ut repeti
ta sentencia. in qua ex his quod sup dixit nata est.